

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty. Telefonu redakcyi nr. 88.

Przenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; czterocześni i miesięczni za dopłatą pierwszy 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 3 centów od miejsca 1 wiersza

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonosów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail, Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi za czwarte ćwierćroczce, w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc listopad: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Z *Przewodnikiem* za czwarte ćwierćroczce w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc listopad w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Na podstawie umowy, zawartej z redakcją warszawskiego „Tygodnika Ilustrowanego” zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą piękne to pismo, celujące tak doborom treści literackiej jak i artystyczną wartością działu ilustracyjnego, po cenie znacznie niższej.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać warszawski „Tygodnik Ilustrowany”, po następującej cenie:

	połrocznie	5 zł.
We Lwowie:	kwartalnie	2 „ 50 ct.
	miesięcznie	84 „
Na prowincyi:	połrocznie	6 zł. 30 „
	kwartalnie	3 „ 15 „
	miesięcznie	1 „ 5 „

CZEŚĆ URZĘDOWA

66. Biuletyn.

U Jej c. i k. Wysokości Najdostojniejszej Arcyksiężniczki Małgorzaty Zofii ustępują wszelkie objawy chorobowe. gorączka zjawia się tylko przemijająco, stan sił polepsza się trwale, apetyt przybywa.

Niniejszem więc zamknięte zostaje dalsze wydawanie biuletynów.

Wiedeń, 25 listopada 1891, godzina 12 w południe.

Profesor dr. Kahler w. r.
Profesor dr. Kaposi w. r.
Prymaryusz dr. Rollett w. r.

Pan Namiestnik zamianował c. k. konceptistów Namiestnictwa: Jana Mądziela w Nisku, Stanisława Markiewicza w Gorlicach, Antoniego Pogłódowskiego we Lwowie, Władysława Skałkowskiego w Jarosławiu, Adama Gubattę we Lwowie i Andrzeja Horodyskiego w Przemyślanach, c. k. komisarzami powiatowymi; zaś konceptistą policyi we Lwowie, Włodzimierza Alberta, i praktykantów konceptowych Namiestnictwa: Hieronima Köllera, przy Ministerstwie wyznań i oświaty, Józefa Switalskiego w Gródku, Zygmunta Bettingera we Lwowie, Seweryna Semmlera w Brodach, Roberta Kleborn-Girtlera w Stryju; dr. Adama hr. Tarnowskiego, przy Ministerstwie wyzn. i oświaty, oraz konceptowego praktykanta niższo-austriackiego Namiestnictwa, Wacława Zaleskiego, c. k. konceptistami Namiestnictwa.

Pan Namiestnik przeniósł c. k. komisarzy powiatowych. Franciszka Sielackiego, z Kossowa do Lwowa; Seweryna Chrzęszczewskiego, z Ropczyc do Kołomyi; Włodzimierza Boguckiego, z Rudek do Przemyśla; Emila Czepielowskiego, z Białej do Kossowa; Jana Tyrowicza, z Turki do Drohobycza; Jana Gucklera, z Brzozowa do Białej; Władysława Marka, z Przemyśla do Ropczyc; Władysława Kulikowskiego, z Borszczowa do Lwowa; oraz konceptistów Namiestnictwa: Erazma Wyciółkowskiego, z Husiatyna do Borszczowa; dra Stanisława hr. Mycielskiego ze Lwowa do Rzeszowa; Józefa Świtalskiego, z Gródka do Podhajec i Zygmunta Bettingera, ze Lwowa do Rudek.

Wreszcie praktykantów konceptowych Namiestnictwa: Karola Podleńskiego, z Rzeszowa do Lwowa; Jana Majewskiego, z Krakowa do Wadowic; Mieczysława Kaliniewicza, z Cieszanowa do Niska; Macieja Biesiadeckiego, z Krakowa do Kołomyi; dr. Władysława Podczaskiego, z Przemyśla do Krakowa; Adama Mirskiego, z Borszczowa do Przemyśla; Karola Łępkowskiego, z Chrzanowa do Krakowa; Józefa Niesiołowskiego, z Pilzna do Gródka; Józefa Rübenaubera, ze Lwowa do Chrzanowa; dr. Zygmunta Grabowskiego, ze Lwowa do Pilzna; dr. Stanisława Piekarskiego, ze Lwowa do Borszczowa; dr. Hugona Schwarza, ze Lwowa do Cieszanowa; i Mieczysława Masłowskiego, ze Lwowa do Husiatyna.

Prezydent Sądu krajowego wyższego w Krakowie, zamianował kancelistę Sądu powiatowego w Miłowce, Karola Mudrego, kancelistą przy Sądzie obwodowym w Jaśle.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 27 listopada.

Spokoju i gwałtownej, nie można było przewidywać, nastąpił upadek dyktatora Brazylii, Fonseki. Dnia 4 b. m. rozwiązał on, jako prezydent republiki, kongres Stanów Zjednoczonych Brazylii, proklamował stan wojenny i zaprowadził dyktaturę, a już onegdaj, jak wiadomo z depesz, widział się zniewolonym złożyć swą nieograniczoną władzę, w ręce wiceprezydenta republiki, generała Floryana Peixoto. Stara się on wprawdzie w wydanym przy tej sposobności manifestie umotywić swój krok względami na dobro ojczyzny, oświadczając, iż pragnie uniknąć wojny domowej; ze wszystkich jednak dotych-

czasowych wiadomości pokazuje się, iż uległ tylko twardej konieczności a nie poszedł za głosem szlachetniejszych popędów. Wszak wojna domowa jest już w pełnym rozwoju, a ruch rewolucyjny, który znalazł główne oparcie w stanie Rio Grande do Sul, rozkrzewił się szybko po całym kraju. W stolicy, Rio de Janeiro wybuchło w poniedziałek rano powstanie; flota wierna dotychczas dyktatorowi, dała pierwszą hałsdo do rokoszu, a z nią połączyła się jakby na zawołanie część załogi stołecznej. Dyktator zaskoczony temi wypadkami, które spadły nań widocznie zupełnie niespodzianie, stracił głowę i niepróbując nawet stawiać oporu, podał się spokojnie swemu losowi. Peixoto objął prowizorycznie rządy, przyrzekając w ogłoszonej odezwie, iż dołoży wszelkich starań, celem przywrócenia pokojowych i normalnych stosunków.

Dwa lata rządów Fonseki zaliczają się do najniezwyklejszych dla kraju. Wkrótce, po usunięciu cesarza Dom Pedra i jego rodziny, wybuchła wśród załogi stołecznej kontrrewolucya, którą z wielkim tylko trudem potrafił stłumić Fonseka. Mściwy i zawzięty, rozpoczął przeciw zwolennikom wygnanej dynastyi srogi odwet. Mnóstwo oficerów kazał rozstrzelać, a setki żołnierzy wysłał bądź na wyspę, przeznaczoną dla zbrodniarzy (Fernando de Norhone), lub też zapełnił niemi miejscowe więzienia. Pomimo to bezustannie w pojedynczych częściach kraju wybuchały to silniej, to słabiej, płomienie rewolucyi. Wkrótce też, bo zaraz po pierwszej rocznicy ogłoszenia republiki nastąpił groźny zatarg między Fonseką i kongresem, i ten to właśnie zatarg był głównym źródłem wypadków, które sprowadziły ostatecznie upadek wszechwładnego dyktatora.

Kongres, rozpedzony sromotnie przez Fonsekę, został zwołany na 18

2)

Alces.

STRACONA MIŁOŚĆ.

Algier, 15 stycznia 18.

(Ciąg dalszy).

Lata mijały. Spędzaliśmy je częścią na wsi, częścią w mieście, żyjąc, jak tyłu żyje — bez celu i zajęcia, ot, bo żyć trzeba.

Niemieliliśmy dzieci, nie pragnęłam ich wówczas, później, a może dopiero dzisiaj dobrane rozumem, że trzeba było o nie Boga na klęczkach błagać, dziecko dla kobiety, to kotwica dla okrętu — bez niego jest ona łożdźką bez steru, narażoną na wszystkie niebezpieczeństwa żeglugi, wśród rozhuwanej fali.

Czy Ty wiesz Cesi, czym jest dom bez dziecka? — czem ta cisza wśród gwaru nawet, ta próżnia wśród tłumu? To rok bez wiosny, lato bez kwiatów, niebo bez słońca! Czy Ty wiesz, czem ta tęsknota za tą istotką małą, za jej płaczem, krzykami, despotyzmem, za tą bezgraniczną miłością, która przepęłnia serce młodej kobiety, gotowa spłynąć na jasnowłosą główkę, a która w braku tego przedmiotu do ukochania, coraz to się ulatnia, aż w końcu serce wyziębnie.

Mówiłam Ci, że nie pragnęłam dzieci, a przecież były chwile, w których siedząc samotna w moim zawsze pustym domu —

bo nie osoby, ale uczucia dom zapewniają, wsłuchiwałam się z rozpaczą w otaczającą mnie ciszę i z twarzą ukrytą w dłonie, patrzyłam w obraz, którego nigdy widzieć nie miałam i słuchałam głosów, których nigdy słyszeć nie miałam!...

Po pięciu latach takiego życia, byłam tą Benią, którą poznałaś.

Bardzo przystojną dwudziestodwuletnią kobietą — dostatecznie pogodzoną z życiem, aby je brać z lekkiej i wesołej strony, z dość sporą dozą filozofii, obojętności, sceptycyzmu w duszy, z pewnym zapasem wrodzonej zalotności, którą okoliczności, to jest wielka próżnia serca, rozwijać tylko mogła. Byłaś świadkiem trzech lat następnych, tego istnego szalu — jak go nazywałaś u mnie kokieterii i życia światowego.

Tobie, która znałaś mnie z lepszej a przynajmniej muszę i prawdziwszej strony, która wiedziałaś, że lekkomyślność nie była właściwym tłem mego charakteru, że przeciwnie górowała w nim ogromna potrzeba uczciwości, pewien wstręt, wrodzony do tych eleganckich i strojnych występów kobiet światowych, nadto sądziłaś mnie przez pryzmat wielkiego przywiązania — ta nowa droga, którą iść począłam, wydawała się tylko chwilową rozrywką, czy też wybrykiem kaprysu.

I ja ją za taką początkowo uważałam a przecież miała mnie ona daleko zaprowadzić.

Życie światowe moja droga, mimo wielkiego nic, jakim jest rzeczywiście, gdy się

nad niem głębiej zastanawia, ma swój urok, swój wpływ, „sa griserie“ kiedy się niem żyje.

Bezmyślność tej egzystencji, pewna, bezwiednie często nabywająca się lekkomyślność, najprzód słów, potem myśli i czynów — odmładza człowieka.

Jestto życie, które nie daje ani szczęścia ani wolności, ale daje złudzenie tych uczuć, odbierając czas do zastanowienia się nad sobą. Nadto — jest ono tą wielką, świetlaną sceną, na której najnaturalniej, bez pozorów złego nawet, odgrzywa się ta wieczna i jedynie interesująca kobietę komedia — miłości. Odbierzmy ludziom możliwość podobania lub interesowania się wzajemnie sobą a życie światowe istnieje przestanie. Świat to jest salon, jest *le cabinet particulier* flirtów światowych a flirt ścieżką prowadzącą do drogi, którą on już pójsć nie pozwala, choć doń przystęp ułatwia.

Futilité ton nom est femme.

Mało jest kobiet, do których by się to powiedzenie zastosować nie mogło, do mnie przez tych lat trzy zastosowywało się najzupełniej.

Przez lat trzy, żyłam w formalnem znarkotyzowaniu temi drobnostkami, z których się wówczas egzystencya moja składała. Zabawy, toalety zapełniały dnie i miesiące. Powodzenie światowe upajało mnie, literalnie bawiło mnie patrzeć na budzące się dla mnie u mężczyzn uczucia, czy coś na kształt tego, bawiła potęgą mego uśmiechu; nie szczędziłam go nikomu, miłość w

koło mnie zapalała się — płonęła, gasła, by innej miejsca ustąpić, zasnęłam podziwu — kaprysów — pragnień i zachwytyw ludzkich — robiły one wprawdzie na mnie wrażenie dziecinnych fraszek i to nie wiele wartych, które się łamie i wyrzuca po krótkiej chwili zabawy, ale mimo to dbałam o nie, potrzebne mi one były do uzupełnienia dekoracyi życia światowego a raczej te dekoracye w postaci strojów, kwiatów, muzyki i światła o tyle mi były potrzebne o ile tym błyskotkom serca — czy wyobraźni, czy nerwów, przyswiecały.

Było to przy końcu zimy r. 188. w ciągu której kaprys świata złożył w moje ręce berło królowej salonów.

Dziecinnie mnie bawiła ta najnieatrważsza z koron tej ziemi. Chwila i kaprys wieńczył ją czoło, chwila i kaprys ze skroni ją zdziera.

Byłabym niebawem innego zapewne dożyła panowania, gdyby nie to, że nagle wycofałam się dobrowolnie z areny światowej.

Opuszczałam ją w całej pełni moich tryumfów, zostawiając po sobie niby smugę świetlaną — wspomnienie mego przejścia, i rzecz dziwna, a taka zwykła — taka codzienna, nie żałowałam niczego, co zostawiałam po za sobą, bo w obec tego, co miałam teraz, czego teraz doznawałam, tamto zdawało mi się niczem.

A doznawałam nieopisanego wrażenia.

Lat 16 na nowo zakwitało mi w sercu, świat cały mi był drogim, każdy człowiek kochanym, niewyczerpane źródło życzliwości

grudnia, a jak się zdaje, jedną z pierwszych jego czynności będzie postawienie Fonseki w stan oskarżenia, ku czemu nie braknie bynajmniej materiału, jeżeli przedtem ex-dyktator nie uzna za odpowiedniejszą dla siebie, ratować się ucieczką lub w inny sposób usunąć się przed wymiarem doczesnej sprawiedliwości.

Z c. k. krajowej Rady zdrowia.

Dnia 24 listopada b. r. odbyła c. k. krajowa Rada zdrowia czteraste posiedzenie, na którym następujące sprawy były przedmiotem obrad, względnie uchwał:

1. Przedstawiono kandydatów na dziewięć nowo systemizowanych posad c. k. weterynarzy powiatowych, względnie na opróżnić się mogące posady oglądaczy zwierząt i produktów zwierzęcych.

2. Wydano opinię w sprawie porodów sekretnych, odbywających się w mieszkaniach akuszerek.

3. Wydano orzeczenie w przedmiocie potrzeby regulacji rzeki Złotej Lipy ze stanowiska sanitarnego.

Rada Państwa.

(XIII. posiedzenie Izby wyższej.)

+ Wiedeń, 25 listopada. (Korespondencya Gazety Lwowskiej).

Prezes hr. Trauttmannsdorff zagaja posiedzenie o godz. 12 min. 20 w obecności niespełna 50 członków. Z Polaków zajęli swe krzesła pp.: Potocki, Badeni, Ziemiałkowski, Krasicki i Wodzicki.

Na ławie rządowej zasiadli: hr. Taaffe, hr. Welsersheimb, margr. Bacquehem, br. Gautsch i hr. Schönborn.

Prezes poświęca wspomnienie pośmiertne członkom Izby: hr. Ryszardowi Clam-Martinitzowi i br. Döpfnerowi, których pamięć Izba cześci przez powstanie w miejsce.

Hr. Krasicki zręka się miejsca w komisji budżetowej, hr. Zedtwitz mandatu delegacyjnego.

Prezes oznajmia, że na przedstawienie Rządu, motywowane pilnością sprawy, przekazał komisji bez pierwszego czytania projekt ustawy o przejęciu kolei im. Karola Ludwika na własność Skarbu, tuż po uchwaleniu go przez Izbę poselską, a to komisji budżetowej, bo Izba nie ma jeszcze komisji kolejowej, a projekt nosi piętno sprawy także budżetowej. Projekt jest dziś na porządku dziennym w drugim czytaniu.

Hr. Falkenhayn bierze ztąd pochop do stawienia wniosku, aby Izba wybrała stałą komisję kolejową, złożoną z 15 członków. — Izba wniosek ten uchwała.

Na porządku dziennym znajduje się jako punkt pierwszy ustna propozycja komisji prawniczej, co do zamianowania członka Trybunału państwowego w miejsce św. p. ks.

płynęło mi z duszy i zdawało mi się, że wszystkie skarby świata, wszystkie najgorętsze a urzeczywistnione ludzkie pragnienia, cała potęga szczęścia u stóp moich spoczęły.

Kochałam — po raz pierwszy, jedyny — ostatni.

Jakże Ci wypowiedzieć to uczucie? Czyż się ono w ogóle wypowiada? czyż wiem, jakimi Ci je słowami określić? Kochałam i nic więcej — nic więcej nadto jedno słowo powiedzieć bym Ci i wówczas nie umiała, bo żaden wyraz nie ma w sercu ludzkim głębszego znaczenia. To jedno słowo takie krótkie, w danej chwili staje się duszą, życiem, istotą całą człowieka. Słowo to, płynęło krwią w moich żyłach, niem oddychałam, niem myślałam, bo stało się jedyną moją myślą, jedynym uczuciem.

Znałam Artura już od kilku miesięcy, ale tego wieczora, w którym spojrzawszy na niego, doznałam uczucia, jak, żeby jakiś prąd elektryczny serce przeszył, oczy otworzył, i z błyskawiczną szybkością i jasnością dał odczuć — widzieć, zrozumieć. że kocham, nie zapomniał nigdy. Czy wtedy dopiero obudziła się moja miłość? — nie wiem. — Wiem tylko, że gdyby się lata na to uczucie składały, nie byłoby ono silniej wybuchło, jak w tej krótkiej chwili, w której samo przed sobą zdradziło się moje serce.

Był on w rzedzie wielu innych, na liście moich wielbicieli, ale był jedynym między nimi, którego za takiego nie uważałam zapewne, lub bezwiednie uważałam za coś więcej, bo w obec niego jednego, moja szablona kokieterya, zamieniła się na nieśmiałość. Pewną jestem, że inaczej na niego patrzyłam, inaczej z nim rozmawiałam, aniżeli z resztą ludzi.

Konst. Czartoryskiego. Imieniem komisji bar. Hye, proponuje na pierwszym miejscu hr. Stanisława Badeniego, na drugim burmistrza czerniowieckiego, Kochanowskiego, na trzecim profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego Fryderyka Zolla.

Następuje drugie czytanie projektu ustawy o poborze rekruta w r. 1892. Komisja polityczna wnosi przyjąć projekt zgodnie z uchwałą Izby poselskiej.

Pan Inama-Sternegg (prezydent centralnej Komisji statystycznej) dla objaśnienia nadmieniał, że kontyngensrekruta austriacki a węgierski obliczony jest jeszcze wedle popisu ludności z r. 1880, albowiem *dépouillement décentralisé*, metoda świeżo zaprowadzona w zestawieniu spisów szczegółowych, zabiera wiele czasu, tak że kontyngensu wedle popisu z r. 1890 nie było można jeszcze obliczyć.

Izba uchwała projekt w drugim i zaraz także w trzecim czytaniu.

Następuje drugie czytanie projektu ustawy o nabyciu kolei im. Karola Ludwika na rzecz Skarbu. Komisja budżetowa wnosi przyjąć go w brzmieniu uchwalonem przez Izbę poselską. — Bez wszelkiej dyskusji uchwała go Izba w drugim i zaraz także w trzecim czytaniu.

Idzie z kolei drugie czytanie, wyszłego z inicjatywy Izby poselskiej, projektu ustawy o zaprowadzeniu instytucji Izby lekarskich. Komisja polityczna wnosi przyjąć projekt w brzmieniu uchwały Izby poselskiej.

W dyskusji ogólnej profesor Billroth wynurza zadowolenie swe z projektu, który jest początkiem polepszenia stanowiska lekarza w życiu publicznym i społecznym, polepszenia nieodzownego w obec wielkiej odpowiedzialności, która ciąży na lekarzu, i zaufania, które do lekarza mieć trzeba. Mowca bierze stan lekarski w obronę przeciw niektórym zaczepkom, wygłoszonym w Izbie poselskiej, i zapuszcza się w polemikę naukową z pewnym kolegą z poza Rady państwa, o znaczeniu nauk przyrodniczych w medycynie.

Ks. opat Korczian ubolewa nad zniesieniem zakładów medyczno-chirurgicznych, które dostarczały lekarzy dla ludności wiejskiej. Po Izbach lekarskich spodziewa się wpływu na taki podział sił lekarskich, żeby miasteczka i wsie nie były pozbawione lekarzy, jako też dobroczynnego wpływu na obsadzanie konkursowych posad lekarskich, które dzieje się obecnie dość często nie wedle zdolności, lecz wedle względów politycznych.

Bez dalszej dyskusji uchwała Izba projekt w drugim i trzecim czytaniu.

Nakoniec przyjęto propozycję komisji prawniczej, co do zamianowania członka Trybunału państwowego i dokonano wyboru członka Delegacji, którym wybrano bar. Gudenus.

Koniec posiedzenia o godz. 2 min. 20. Następne nie naznaczone.

(LXXII. posiedzenie Izby poselskiej).

+ Wiedeń, 25 listopada. (Kor. Gaz. Lwowskiej).

Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 11 min. 15.

Izba licznie zgromadzona.

Znałś hr. Artura Z., wiesz ile uroku było w tej smukłej postaci, w tych męskich rysach; ile zadumy w szafirowych oczach, jaki uśmiech na ustach! Czy mi się wydawał pięknym, dla tego że go kochałam, czy nim był rzeczywiście?

Wiem tylko, że był dla mnie uosobnieniem najszlachetniej pięknej postaci, że wyraz niczyich oczu nie był wyraźniejszym, nad wyraz oczu jego, niczyj uśmiech weselszym, niczyj głos łagodniej, sympatyczniej brzmiałym.

Interesował mnie zawsze, zaciekał niezwykłe, jak, żebym wiedziała, że kiedyś go pokochać muszę. Znałam dokładnie jego życie, bądź przez niego samego, bądź z opowiadań innych.

O ile ja nią nie byłam, o tyle on, czy ze mną, czy w ogóle, umiał i potrzebował być szczęśliwym.

Opowiedział mi swoje życie w kilku słowach, nie kryjąc, że je zmarnował, że egzystencya jego jest pełną wielkich nic, że miał lat 38, a nic dodatniego nie zrobił, a kiedy umrze, nic po sobie nie zostawi, nawet żalu, bo go nikt naprawdę nie kocha, on zaś sam roztrwoniał serce na miłości, w które nie wierzył a któremi przeciw zapełnił życie. Miał czarne chwile w życiu, jakie zawsze mają natury wrażliwe, charakterystycznie słabe; przed paru miesiącami myślał, czy nie najlepiej byłoby tę farsę życia, kiedy już bawić przestaje, zakończyć wystrząsał z rewołweru. Mnie poznał — mnie pokochał — żył, pragnął żyć i być szczęśliwym!

(Ciąg dalszy nastąpi).

Na ławie rządowej: hr. Taaffe, hr. Falkenhayn, bar. Prażak, bar. Gautsch, margr. Bacquehem, hr. Schönborn i p. Steinbach.

Minister sprawiedliwości hr. Schönborn odpowiada na interpelację Hoffmanna, w sprawie zbytńego obarczania pracą sędziów i urzędników w Gradcu. Odpowiedź jest ta, że mimo uznanego w ogólności braku sędziów, trzeba w pomazaniu liczby ich brać wzgląd na sytuację finansową, że jednak postulaty interpellantów zachowane będą na oku.

Na porządku dziennym dalszy ciąg dyskusji nad wnioskiem Plenera o obniżeniu podatku zarobkowego w klasach niższych.

Pos. Pattai chce uczynić wniosek wykonanym, a nie byłby on nim, gdyby ubytek dochodów skarbowych, wpływający z obniżenia, nie został skompensowany nowym dochodem. Ta kompensacja jest tem więcej potrzebna, że pan Minister skarbu ku wiłkiemu ubolewaniu mowcy uważa chwilę terażniejszą za niesposobną do zaprowadzenia podatku giełdowego. Pan Minister zdaje się obawia się, że wskutek zaprowadzenia podatku tego ci szacowni współobywatele, którzy zalegają bulwar szkocki (giełdowicze), wynieśliby się na Węgry. Ta obawa jest próżna; giełda oczyściłaby się tylko z żywiłów nierzetelnych, które są tylko zakałą jej — jeżeli o potrzebie giełdy dziś wogóle jeszcze mówić można. Kompensacja jest więc potrzebna, a mowca widzi najstosowniejszą kompensatę w podwyższeniu podatku zarobkowego w klasach wyższych. Zgadza się to z ideą nowożytniej polityki socjalnej, żeby klasy wyższe tej samej kategorii ponosiły większe ciężary na korzyść klas niższych. Pan Minister skarbu hołduje tej samej zasadzie, ale chce zaprowadzić podwyżkę od tej klasy, która opłaca *in ordinario* (bez dodatku skarbowego) 42 zł. Na to nie zgadza się mowca, bo właśnie klasy średnie są więcej jeszcze obciążone od niższych. Od siebie przeto wnosi zacząć podwyżkę od klasy opłacającej 105 zł. Z tej podwyżki Skarb otrzyma nowego dochodu 1,309,000 zł. kwotę, która właśnie równa się ubytkowi wpływającemu z wniosku Plenera. Od tej klasy zaczyna się wielki przemysł, a ten może ponieść nieco więcej ciężaru, aby ulżyć klasom niższym. I tak np. fabryka obuwa Fränkla w Mödling, która wyrabia towaru co najmniej za 500 rzemieślników małych, była obłożona podatkiem tylko 210 zł., którą to kwotę ostatecznie podwyższono na 500 zł., gdy tymczasem 500 małych warstatów szweskich opłaca 2,500 zł. Można przeto bez wahania obłożyć większy wielki większym podatkiem zarobkowym, a nawet trzeba. albowiem jeżeli poprzestanie się na obniżeniu go klasom niższym, wtedy kraje i gminy nie rzekną się swoich dodatków, a sama obniżka podatku skarbowego będzie stanowiła ulgę zbyt szczupłą, gdy tymczasem przy podwyższeniu go zarazem w klasach wyższych, kraje i gminy rzekną się swojego dodatku w klasach niższych, a przyniosą go na wyższe. Tym sposobem będą zadowolone klasy niższe, kraje i gminy, i Skarb także nie będzie miał niedoboru. W tym duchu stawia mowca swój wniosek, dodając, że naturalnie, rzecz cała powinna wrócić do komisji. (Oklaski ze skrajnej lewicy).

Posel Kraus, wbrew zdaniu pana Ministra skarbu, że wniosek Plenera przesądza o przyszłej reformie wszystkich podatków bezpośrednich, i może być przeszkodą dla niej, usiłuje w nader rozwickłym wywodzie udowodnić, że wniosek, stawszy się ustawą, może reformę tę tylko przyspieszyć.

Pos. Dipauli przeciw twierdzeniu Plenera, że konserwatyści przeszkadzali za gabinetu Auersperga reformie podatków bezpośrednich, dowodzi z protokółów stenograficznych, że właśnie lewica wówczas zniweczyła wszystkie zamiary reformacyjne, a i później jeszcze oparła się wnioskowi Lienbachera, który żądał ogłoszenia komisji podatkowej za stałą, aby mogła projekty reformacyjne wygotować. Mowca oświadcza się imieniem konserwatystów za wnioskiem Pattai.

Pos. Kaizl nie godzi się na wniosek Pattai, bo reguluje sprawę ostatecznie, ale nie dostatecznie. Lepiej przyjąć zadatek w formie wniosku Plenera, nie zrzekając się czegoś lepszego i większego na przyszłość. Mowca zresztą także czyni lewicy zarzut, że mimo długoletniego wyłącznego panowania swego nie uczyniła dla reformy podatkowej.

Pos. Gessmann z radością przyjmuje do wiadomości wczorajsze wywody pana Ministra skarbu o reformie podatkowej, mniej zadowolony jednak z oświadczenia jego o podatku giełdowym. Po polemice z liberałami, którym odmawia wszelkiej dobrej woli w sprawie ulżenia niższym klasom ciężarów podatkowych, oświadcza się mowca za wnioskiem Pattai.

Minister skarbu dr. Steinbach: Aby zapobiedz wszelkim pomysłom co do stanowiska Rządu względem wniosku Pattai, pozwalam sobie przypomnieć tylko wczorajsze oświadczenie moje, że, gdyby kto podjął we

własnym wniosku ideę przezemnie rozwiniętą i gdyby wtedy rzecz cała dla dokładnego roztrząśnięcia raz jeszcze poszła do komisji, wtedy wszystkie te propozycje razem wzięte mogłyby doprowadzić do pewnego rezultatu. mianowicie też do tego może, że w razie ustanowienia mniejszych ulg niż ich chce pos. Plener, podwyższenie podatku w wyższych klasach mogłoby być mniejsze. Ponieważ pos. Pattai po mowie mojej stawił taki wniosek, przeto mogę tylko powtórzyć, że trzeba dać komisji czas do pewnego zastanowienia się nad całą sprawą. (Huczne brawa z prawicy.)

Posel Polzhofer zwalcza wniosek Plenera, jako połowiczny, bo dający ulgi tylko jednej kategorii opodatkowanych, a nadto nie troszczący się o pokrycie powstającego w skutek tych ulg niedoboru w budżecie. Wniosek Plenera stanie się dobrym dopiero przez połączenie go z wnioskiem Pattai, za czem też mowca się oświadcza, żądając zarazem, aby głosowanie nad wnioskiem Pattai odbyło się imiennie.

Posel Romaniczuk, imieniem Rusinów, niewinnia się z wczorajszego głosowania za wnioskiem Koła polskiego tem, że był to wniosek nie odrzucający, lecz odraczający, a za odroczeniem mogli Rusini głosować ze względu na zapowiedź p. Ministra skarbu, że wnieśli projekt reformujący opodatkowanie zarobkowe w ogóle. Ponieważ wniosek Koła polskiego upadł, a wniosek Plenera, na który Rusini się godzą, wymaga bądź co bądź naprawy, przeto dziś Rusini głosować będą za wnioskiem Pattai.

Na tem zamknięto dyskusję.

Posel Fries, jako mowca generalny przeciw artykułowi 1-mu wniosku Plenera, stawia wniosek: odesłać artykuł 1-szy, wraz z wnioskiem Pattai, do komisji, z poleceniem, aby jak najrychlej zdała sprawę.

Posel Menger, jako mowca generalny za artykułem 1-ym, zapuszcza się w szeroką polemikę z przeciwnikami wniosku Plenera, poczem zwalcza wniosek Pattai, jako obarczający wielkich przemysłowców nowym ciężarem podatkowym w chwili, gdy nowe traktaty handlowe narzucają wielkiemu przemysłowcowi ciężką walkę. (Huczne brawa z lewicy).

Pos. Plener (jako sprawozdawca) przedstawia wniosek Pattai jako rzecz ukartowaną z Rządem, a więc jako projekt właściwie rządowy, i oświadcza, że nie zgadza się nań. Tak samo nie zgadza się na wniosek Friesa, bo rzecz odesłana raz jeszcze do komisji sprowadzi długie narady w jej łonie nad całą taryfą podatku zarobkowego, których końca wcale przewidzieć nie można.

Minister skarbu dr. Steinbach prostuje mniemanie Plenera o ukartowanej sprawie, oświadcza: Pos. Pattai wcale nie mówił zemną o swoim wniosku i nie wiem, zkad mu się wziął pomysł jego. Być może, że naprowadził go nań moje wywody. Dopiero po postawieniu wniosku swego pos. Pattai zwrócił się do mnie z prośbą, abym mu postarał się o obrachunek, ile dochodu mógłby mieć Skarb z jego wniosku. Tej prośbie uczyniłem zadość, ale tak samo byłbym postąpił sobie, gdyby mnie był poprosił ktokolwiek inny. (Przeciagle brawa z prawicy i ze skrajnej lewicy). Jest to bowiem obowiązkiem Rządu udzielać objaśnień co do wszelkich wniosków, aby wnioskodawcy umieli zdać sobie jasno sprawę z doniosłości swych wniosków. (Przeciagle brawa i oklaski z prawicy i ze skrajnej lewicy). Odkąd mam zaszczyt, dawniej jako komisarz rządowy, dziś jako Minister sprawować funkcje w tej wys. Izbie, zawsze tak czynić i nadal czynić będę. (Ponowne oklaski). Informacyj faktycznych, o ile będę mógł, zawsze każdemu z największą gotowością udzielię. (Huczne, przeciagle oklaski z prawicy i ze skrajnej lewicy).

Pos. Pattai oświadcza, że jeszcze przed mową Pana Ministra skarbu mówił o wniosku swoim z pos. Steinwenderem. Prostuje także wywody Mengera i Plenera o ogromie nowego ciężaru dla wielkiego przemysłu ze swojego wniosku, bo podwyższenie ma odnosić się nie do podatku ordynaryjnego, lecz tylko do nakładanego doń dodatku skarbowego. Nakoniec oświadcza, że godzi się na wniosek Friesa co do odesłania swojego wniosku wraz z wnioskiem Plenera do komisji.

Pos. Plener oświadcza się zadowolonym, że Pan Minister sprostował mniemanie o ukartowanej sprawie, panujące w całej Izbie. (Oho! oho!)

W imiennem głosowaniu przyjęto wniosek Friesa 153 głosami przeciw 125 głosom. (Oklaski ze skrajnej lewicy). Rozstrzelonych głosów dziś nie było wcale; przeciw wnioskowi głosowała zjednoczona lewica, a z nią klub Coroniego i młodoczeski, cała reszta Izby za wnioskiem.

Koniec posiedzenia o godz. 4. — Następne jutro.

powinien doprowadzić do rozdziału Kościoła od państwa. *Figaro* ogłosił subskrypcję, celem pokrycia grzywny za którą arcybiskup został skazany.

Prasa francuska z żalem zapisuje śmierć hr. Bulwer-Lyttona, którego pogrzeb odbędzie się w sobotę z wielkimi honorami. Wszyscy ministrowie będą obecni, będzie również na pogrzebie zastępca Carnota.

W Birmingham markiz Salisbury miał we wtorek wieczorem na zgromadzeniu, w którym wzięło udział około 5000 osób, wielką polityczną mowę. Oświadczył w niej lord-premier, że rząd sprzyja pomnożeniu liczby mniejszych właścicieli po wsiach, chociażby kosztem państwa. Przekształcenie Izby lordów pociągnęłoby za sobą niebezpieczeństwo rewolucji. Stanowisko mocarstwowe Anglii zależy tylko od jej zagranicznych posiadłości. Wyrzeczenie się Irlandyi byłoby oznaką słabości, któraby zachęciła kolonie do rychłego oderwania się. Depesza, streszczająca mowę markiza Salisbury'ego, jest zresztą tak lakoniczna, że trudno powziąć z niej jakiegokolwiek dokładniejszego pojęcia o istotnej jej treści; zapewne obszerniejsze sprawozdania nadejdą wkrótce.

W Izbie włoskiej, w pierwszym dniu posiedzenia, gdy minister Luzzati przedstawił środki przez Rząd przedsięwzięte, w celu polepszenia finansów, zabrał głos Imbriani, usiłując oskarżyć gabinet o naruszenie konstytucji. Cavallotti i Bertollo atakowali również rząd. Gdy zabrał głos deputowany Torroca w obronie wniosków rządowych, Imbriani zaczął wołać: Faryzeusze i obłudnicy! biedne Włochy! — Prezes gabinetu Rudini powstał na to i oświadczył, iż rząd nie pozostanie ani jednej minuty dłużej na stanowisku, jeżeli Izba niezwłocznie nie przystąpi do głosowania nad przedstawionymi wnioskami. Rząd musi wiedzieć, czy plany jego finansowe posiadają uznanie i poparcie reprezentacji narodowej, czy nie. — Imbriani cofnął swoje wnioski, poczem Izba przyjęła wnioski odsyłając je do komisji budżetowej. Nastąpiły interpelacje, z których interpelację o proces w Massawie, prezes gabinetu stanowczo odrzucił, ponieważ rozprawa sądowa jeszcze nieskończona.

Do *Polit. Corr.* donoszą z Petersburga, iż bezzasadną jest pogłoska, jakoby rząd rosyjski zamierzał Izwołskiego uwierzytelnić przy Watykanie, jako posła. Taki plan jest, szczególnie teraz, nieprawdopodobny ze strony rządu rosyjskiego, gdyż w Petersburgu nie ukrywają niezadowolenia z powodu nominacji polskiego prałata Arcybiskupem gnieźnieńsko-poznańskim.

Biskupom w Brazylii polecił Watykan zajęcie neutralnego stanowiska w obecnych walkach politycznych.

Belgijska Izba deputowanych uchwaliła ustawę o kontyngencie rekrutów, poczem zabrał głos minister wojny, by oświadczyć, że mimo twierdzeń wielu wojskowych, jakoby utwierdzenia Mozy wymagały pomnożenia sił zbrojnych, tak jednak nie jest. Lewica domagała się natarczywie, ażeby w sprawie tej wysłuchano opinii generała Brialmonta, rząd wszakże sprzeciwił się temu, a p. Beernaert oświadczył, że komisja centralna Izby bez żadnego nacisku ze strony gabinetu, odrzuciła sama żądanie przesłuchania Brialmonta.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Żółkiew, 27 listopada. (Tel. pryw.) J. E. Pan Namiestnik przybył kołmi o godzinie 8 rano niespodziewanie do Żółkwi i przystąpił bezzwłocznie do ilustracji Starostwa i urzędu podatkowego. Przyjął śniadanie u p. starosty a następnie udzielał audyencyj. Przedstawili się: Gremium urzędników sądowych, prezes rady powiatowej, p. Aleksander Micewski, rada gminna, duchowienstwo miejscowe, księża Dominikanie, ks. Bazylianie, Siostry Felicjanki, gremium nauczycieli szkół ludowych. Na obiad i na noc wyjeżdża J. Eks. do pp. Aleksandrów Micewskich do Krechowa.

Wiedeń, 27 listopada. Wydany wczoraj wieczorem biuletyn o stanie zdrowia Najd. Arcyks. Henryka (urodz. w r. 1828, syna s. p. Arcyksięcia Rainera, zmarłego w r. 1853) opiewa: Gorączka i lokalne objawy w organie

oddechowym wzmagają się. Proces zapalny zlokalizowany jest na razie w lewym dolnym skrzydle płuc. Mózg nieco zaatakowany. Tętno dość silne.

Wiedeń, 27 listopada. Małżonka Najdostojniejszego Arcyksięcia Henryka, baronowa Waideck, zachorowała jednocześnie także na zapalenie płuc. Wydany dziś biuletyn o stanie jej zdrowia stwierdza, że pacjentka przeżyła noc niespokojnie, i że gorączka się wzmogła.

Baronówna Waideck, z zakonicami, czuwa przy łożu chorych rodziców.

Według rannego biuletynu, sam Najdostojniejszy Arcyksięże Henryk przeżył noc spokojnie, lecz gorączka się wzmogła. Lokalny proces chorobowy wyraźnie postąpił.

Wiedeń, 27 listopada. Wiener Ztg. ogłasza ustawę o upaństwowieniu kolei Karola Ludwika, oraz rozporządzenie co do zmiany ustawy o dodatkowym cechowaniu miar, wag i beczek, służących do mierzenia i ważenia.

Wiedeń, 27 listopada. Z Izby deputowanych. W dalszym ciągu dyskusji budżetowej, obradowała Izba na wczorajszym posiedzeniu nad tytułem budżetu: „bezpośrednie podatki“, a równocześnie nad sprawozdaniem komisji podatkowej, o reformie ustawy, dotyczącej wymiaru procentu zwłoki za nieuiszczone podatki bezpośrednie,

Dep. Pfeifer uskarża się na system wymiaru i poboru bezpośrednich podatków w Krainie.

Dep. Rammer uważa podział tych podatków za niejednolity, a w poszczególnych wypadkach za uciążliwy.

Dep. Rogl domaga się uregulowania podatku gruntowego, i uskarża się na terażniejsze jego uciążliwości. Mowca wyraża nadzieję, że przy reformie bezpośrednich podatków uwzględni Rząd uboższe klasy ludności.

Reprezentant Rządu, Böhm, zaznacza, że Ministerstwo skarbu, w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa, już zastanawia się nad dochodzeniem cen normalnych, celem przeprowadzenia reformy podatku gruntowego. Również i podniesione skargi na uciążliwości przy poborze podatków, są przedmiotem gruntownych badań mężów zaufania, i uwzględnione zostaną przy reformie podatkowej.

Po przemówieniach dep. Teklyego i Garnhafta przyjęto rozdział: „podatki bezpośrednie“. Następnie przyjęto ustawę o znizeniu procentów zwłoki przy zaległościach podatków pośrednich i należnościach bezpośrednich, oraz uchwalono rozdział: „cła“.

Petycję urzędników cłowych o podwyższenie płac, przekazano Rządowi do przychylnego uwzględnienia.

Dep. Wajgel żąda lepszego umieszczenia głównego urzędu cłowego w Krakowie i powiększenia liczby urzędników tamtejszych.

Dep. Abrahamowicz przytacza życzenie właścicieli gorzelni rolniczych w Galicyi, jak najrychlejszego rozdziału kontyngentu spirytusowego.

Po uwadze reprezentanta Rządu, że Rząd pragnie uwzględnić inicyatywę, daną przez dep. Neuwirtha, co do zmonopolizowania urzędzeń, polegających na zużytkowaniu elektryczności, przyjęto rozdział: „podatki pośrednie“ tudzież „podatek od wyszynku.“

Dep. Robie i tow. stawiają wniosek o zmianę ustawy o swojszczyźnie.

Dep. Hauck i tow. interpelują Ministra spraw wewnętrznych, w sprawie wzięcia urzędzenia biur giełdy wiedeńskiej w administrację państwową.

Następne posiedzenie dzisiaj.

Wiedeń, 27 listopada. Fremdenblatt donosi, że równocześnie z traktatem austro-niemieckim, będzie przedłożoną parlamentom osobna konwencja co do wzajemnej ochrony marek fabrycznych, marek handlowych, wzorów, modeli i patentów, ponieważ od-

nośne rokowania zapowiadają pomyślny wynik.

Wiedeń, 27 listopada. Sędzia śledczy w sprawie popłochu na giełdzie d. 14 b. m., wezwał Izbę giełdową, ażeby mu przedłożyła wynik swych dochodzeń, wczoraj zamkniętych.

Wiedeń, 27 listopada. (Tel. pryw.) Komisja z Iona giełdy, zajmująca się poszukiwaniem przyczyn ostatniej paniki, przesłuchała dotychczas 30 giełdowców. Komisja ukończy pracę z końcem bieżącego tygodnia, poczem złoży sprawozdanie plenum giełdy.

Wiedeń, 27 listopada. Na wczorajszym wieczornym posiedzeniu komisji budżetowej Delegacji austriackiej, zapytywał del. Chrzanowski, jakie przeszkody powstrzymują Rząd od założenia we Lwowie szkoły kadeckiej, i czy Państwo skłania się do pokrycia części kosztów założenia tej szkoły. W całej Monarchii znajduje się tylko jeden wojskowy zakład naukowy, w którym wykładany jest język polski jako przedmiot nauki, pomimo tak licznych wychowawców takich zakładów narodowości polskiej. Mowca podnosi, że n. p. w wojskowej niższej szkole realnej w Koszycach wykładany bywa język węgierski i czeski; dla czegoż pominięty jest tam język polski? W tem właśnie szukać trzeba głównego powodu, dla czego ogólna liczba wychowawców narodowości polskiej w wojskowych zakładach naukowych jest stosunkowo niewielka.

Minister wojny br. Bauer odpowiada, że Ministerstwo wojny zgodziło się chętnie na projekt założenia szkoły kadeckiej we Lwowie, ale sprawa ta rozbiła się o rozmaite zastrzeżenia, stawiane przez gminę tego miasta, a między innymi i to, że do szkoły tej miałyby być przyjmowana tylko młodzież, w Galicyi urodzona, oraz zaprowadzony język polski jako wykładowy. Przeciwni językowi polskiemu, jako przedmiotowi nauki w wojskowych zakładach naukowych, P. Minister nic nie ma i żądanie to znajdzie u niego wszelkie możliwe poparcie; zastrzega się jedynie przeciwko temu żądaniu, aby język ten zaprowadzony był w szkołach tego rodzaju jako wykładowy.

Przy tytule: „Wojskowe sprawy sanitarne“ przemawia Heilsberg za reaktywowaniem Josephinum.

Wspólny Minister wojny zaznacza, że rozwiązanie Akademii Józefińskiej było błędem, którego naprawić nie można, ponieważ myśl reaktywowania rozbija się pewno o opór Węgrów. Minister wątpi, ażeby możliwe ponowione usiłowania w tym względzie odniosły skutek.

Przy tytule: „Wydatki na kwatery“, na zapytanie hr. Adolfa Dubskyego podaje Minister wojny, że od dłuższego czasu toczą się rokowania z Ministerstwami skarbu obu części Monarchii w przedmiocie, ograniczenia wzrastających coraz to więcej kosztów umieszczenia wojsk. Dzisiejsze normy nie zadawalają ani tych, którzy budują koszary, ani skarbu wojskowego.

Następuje dłuższa rozprawa, poczem szef sekcyjny Roeckenzaun zawiadamia, że wspólny Minister wojny zainicyował komisję, złożoną z delegatów Ministerstwa wojny, obu Ministerstw obrony krajowej i obu Rządów w celu rewizji ustawy o kwaterynkach wojskowym, i wypracowania odpowiedniej noweli. Zarząd wojskowy będzie stawiał skromniejsze wymagania pod względem budowli koszarowych, i zamiast 50 letniej, będzie musiał poprzestać na 40-letniej gwarancji użytkowania.

Wszystkie tytuły *ordinarium* przyjęto.

W dyskusji nad odpowiedziami Ministra wojny zabiera głos dr. Heilsberg i przemawia za szerszym uwzględnieniem małych przedsiębiorców przy dostawach wojskowych. Ponieważ mniej-

sza ich zdolność do produkowania dostaw objawia się tylko podczas chorób bydła, których stłumić odrazu niepodobna, przeto mowca uprasza Ministra o łaskawe uwzględnienie tej sprawy.

Przewodniczący Plener proponuje odroczenie sprawy do następnego posiedzenia, ażeby reprezentant Rządu miał możność przedłożenia obfitszego materiału statystycznego.

W końcu daje generał Felbenhauer wyjaśnienia co do budowy szkoły kadetów we Lwowie. Miasto oświadczyło w r. 1890, że z powodu podróżeń materiału budowlanego nie może przystąpić do budowy, a następnie na ponowne zapytania, postawiło takie warunki, że równają się one odmowie.

Na tem posiedzenie zamknięto. Następne posiedzenie dzisiaj.

Berlin, 27 listopada. (Tel. pryw.) *Post* donosi, że rząd rosyjski zakupił sam wielką część swojej ostatniej pożyczki, chcąc tym sposobem zapobiedz dalszemu spadkowi kursu rubla. Minister skarbu Wysznegradzki negocjuje obecnie w Berlinie względem zaliczki na 125 milionów tej zakupionej pożyczki.

Petersburg, 27 listopada. Bank państwa zapewnia posiadaczom kwitów interymalnych na premie listy zastawne, zastawione w banku, znaczne ułatwienie, tak, że przy zbliżającej się siódmej wpłacie, będą mieli tylko 18 $\frac{1}{2}$ kopiejki do uiszczenia.

Petersburg, 27 listopada. (Tel. pr.) Centralny komitet niesienia pomocy ludności, dotkniętej głodem, ukonstytuował się pod przewodnictwem carewicza. Członkami komitetu są: nadprokurator synodu Pobiedonoscew, minister spraw wewnętrznych Durnowo, minister domen Ostrowski, finansów Wysznegradzki i pomocnik ministra spraw wewnętrznych Plewe.

Birżewija Wiedomosti ogłaszają artykuł, jak sądzą inspirowany, wywołujący, że odwiedzin Giersa w Berlinie miały więcej charakter prywatny. Jeżeli przywiązywano do tych odwiedzin zbyt nadzieje, to przyczyna tego leży w tem, że Rosya nie ma właściwego powodu do zatargu z Niemcami, albowiem Rosya nie ma nic wspólnego z francuską ideą odwetu; w stosunkach Rosyi do Austrii zaś odgrywają główną rolę kwestye zasadnicze, nie zaś drobnostkowe nieporozumienia, jak w obec Niemiec. Dla tego też nie pojechał Giers do Wiednia, albowiem nie miał tam nic do szukania, ale do Berlina, gdzie mógł znaleźć grunt do kompromisów.

Paryż, 27 listopada. Senat przyjął w rozprawie szczegółowej pierwszych 20 artykułów taryfy cłowej, mianowicie c. do wysokości taryf dla bydła pędzonego i produktów hodowli bydła. Taryfy te odpowiadają uchwalonym przez Izbę taryfom maksymalnym.

Minister handlu domagał się, jednak daremnie, ażeby senat przyjął uchwalone przez Izbę taryfy minimalne.

Paryż, 27 listopada. Dep. Bastly donosi telegraficznie, że robotnicy w kopalniach nad Pas de Calais nie przyjęli składu sędziów polubownych, zaproponowanego przez towarzystwa górnicze.

Lugdun, 27 listopada. Dziewiąty narodowy kongres partii robotniczej został wczoraj otwarty. Reprezentowanych jest 284 syndykatów; Lafargue obrany przewodniczącym. Kongres wysłał do strejkujących w Pas de Calais pozdrowienie i podzielił się na cztery komisje.

Madryt, 27 listopada. Doniesienie, jakoby królowa-regentka zamierzała na wiosnę wyjechać do Berlina i Wiednia, nie ma podstawy.

L. 13981 (7833 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, że dla zaspokojenia należącej się Chaskłowi Platzor od Ella Hott sumy 852 zł. 50 ct zpn. rozpisana została przymusowa sprzedaż publiczna realności pod nr. 4 w Wierzbiatynie położonej wyk. hip. 30 ks. gr. gm. Wierzbiatyn objętej, według poz. 1 karty B. tego wykazu własności dłużnika Ella Hotta stanowiącej.

Do uskuteczenia tej sprzedaży wyznaczony został jeden termin na dzień 4 grudnia 1891 o godzinie 10 przed południem.

Na tym terminie, realność ta sprzedana zostanie najwyższą ceną podającemu także poniżej ceny szacunkowej.

Wartość szacunkowa stanowiąca zarazem cenę wywołania wynosi kwotę 1854 zł. 10 ct. aw.

Wadyum przed przystąpieniem do licytacji złożyć się mające wynosi 185 zł. 41 ct.

Blizsze warunki przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niewiadomego z miejsca pobytu wierzyciela Mojżesza Seeman i tych wierzycieli, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu hipotecznego tj. po dniu 4 sierpnia 1891 prawo zastawu na realność przedmiotem licytacji będącą nabyli, jako też i tych wierzycieli, którymby uchwala z rozpisaniem licytacji albo też następująca jaka uchwała w tej sprawie egzekucyjnej wydana, dla jakiegokolwiek przyczyny wcale lub w należytych czasie nie została doręczona, zawiadamia się o rozpisaniu licytacji edyktem niniejszym, tudzież do rąk ustanowionego kuratora pana adw. dr. Ausschnitta w Buczacz.

C. k. Sąd powiatowy.
Buczacz, 25 września 1891.

L. 3612 (7837 1—3)

W dniach 23 grudnia 1891 i 20 stycznia 1892 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż sumy 2200 zł. na realności pod nr. 162 220 w Medenicach położonej, objętej wykazem hipotecznym 99 księgi gruntowej dla gminy Medenice, Schulima Frieda własnej na rzecz dłużniczki Gołdy 10 Sternbach 20 Grünfeld względnie na rzecz jej nieobjętej masy spadkowej wedle księgi ingr. Tom. XX. pag. 651 655 zahypotekowanej na zaspokojenie wierzytelności Aleksandra dr Schorra w resztującej kwocie 90 zł. aw. z przyn.

Cena wywołania 2200 zł.
Wadyum 220 zł.
Blizsze warunki do przejrzania w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. Michał Fellner c. k. notaryusz w Medenicach.

Z c. k. Sądu powiatowego.
Medenice, 15 października 1891.

Konkursa.

L. 1280 (7824 3—3)

Celem obsadzenia opróżnionej w skutek śmierci śp. Franciszka Wolskiego, posady c. k. notaryusza we Lwowie, rozpisujemy niniejszym konkurs po dzień 12 grudnia 1891, wzywając kompetentów, by swe należycie udokumentowane prośby przez swoje właściwe władze do tut. c. k. Izby w tym terminie wnieśli, przyczem nadmieniamy, że kompetenci, którzy wnieśli już podania na opróżnione przez śmierć śp. Juliana Szymelowskiego i bł. p. dra Józefa Blumenfelda posady c. k. notaryuszów we Lwowie, nie potrzebują wnosić na opróżnioną obecnie posadę.

Z c. k. Izby notaryalnej.
Lwów, 23 listopada 1891.

L. 2837 (7798 3—3)

Dnia 18 grudnia 1891 upływa termin do wniesienia podań kompetencyjnych na jedną posadę dozorcę więzienną drugiej klasy w c. k. zakładzie karnym w Stanisławowie wedle konkursu w „Gazecie Lwowskiej“ z dnia 26 bm nr. 270 rozpisanych.

C. k. Dyrekcja zakładu karnego dla mężczyzn.
Stanisławów, dnia 20 listopada 1891.

L. 75928 (7823 2—3)

Niniejszym rozpisuje się konkurs na opróżnioną posadę Sekretarza kancelarii rektorskiej a zarazem administratora budynków w c. k. szkole politechnicznej we Lwowie.

Do tej posady przywiązane są pobory urzędników państwowych IX. klasy rangi mianowicie płaca o kwocie 1100 zł. z prawem do dwóch dodatków pięcioletnich po 100 zł. i dodatek aktywny w kwocie 300 zł. rocznie.

Jako administratorowi budynków dodane będzie sekretarzowi kancelarii rektorskiej odpowiednio mieszkanie w naturze w obrębie gmachów szkoły politechnicznej.

Kompetenci ubiegający się o tę posadę,

winni wnieść podanie zaopatrzone w odpowiednie świadectwa i dokumenta kwalifikacyjne a w szczególności w dowody ukończenia przynajmniej szkoły średniej (gimnazjum lub szkoły realnej) i znajomości rachunkowości, tudzież języka polskiego i niemieckiego do c. k. Namiestnictwa najdalej do dnia 20 grudnia 1891.

Szczególniej uwzględnieni będą kandydaci, którzy się wykazują studiami prawniczymi.

Lwów, dnia 22 listopada 1891.

L. 857 (7827 1—3)

Niniejszym ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela historii powszechnej i geografii w c. k. gimnazjum w Tarnowie.

Do posady tej przywiązana jest płaca i dodatek służbowy według ustaw obowiązujących.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta za pośrednictwem swej bezpośrednio przełożonej władzy do Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 15 grudnia br.

Z Prezydium c. k. Rady szkolnej kraj.
Lwów, 21 listopada 1891.

L. 45878 (7829 1—3)

Konkurs na posady:
a) kontrolorów przy c. k. urzędach pocztowych w Tarnowie i Jarosławiu z poborami IX klasy rangi i kaucją w wysokości całorocznej płacy i

b) expeditów przy ek. urzędzie pocztowym w Ostapiu w powiecie Skalańskim kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł.

z płacą rocznych 150 zł
ryczałtem kancelaryjnym 40 zł.
Podania należy wnieść o pierwszą posadę najpóźniej do 11, zaś o następne najpóźniej do 4 grudnia br. w c. k. Dyrekcji poczt i telegraf. we Lwowie.

Lwów, dnia 23 listopada 1891

L. 96122 (7843)

Celem obsadzenia jednej posady inspektora podatkowego w IX. klasie rangi, ewentualnie jednej posady konceptystry skarbowego w X klasie rangi w obrębie c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcji skarbu rozpisuje się niniejszym konkurs.

Ubiegający się o jedną z powyższych wymienionych posad, winni wnieść swoje pod względem przepisanych wymogów należycie udokumentowane podania w drodze właściwej władzy w przeciągu czterech tygodni do Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie.

C. k. krajowa Dyrekcja skarbu.
Lwów, dnia 19 listopada 1891.

Upadłości.

L. 16723 (7830 1—3)

Vom k. k. Kreisgerichte in Stanislaw wird bekannt gemacht, es sei über das gesammte, o immer befindliche, bewegliche so wie über das in den Ländern für welche die Konkursordnung vom 25 Dezember 1868 R. G. B. 1869 Nr. 1 gilt gelegene unbewegliche Vermögen des Chaim Gottfried Rauchwarenhandlers in Stanislaw der Konkurs eröffnet worden.

Zur Leitung desselben wurde der k. k. Gerichts- Auskultant Dr. Krynicki und als einstweiliger Massaverwalter Landesadvocat Dr. Meliton Buczyński in Stanislaw bestimmt.

Alle diejenigen, welche gegen diese Konkursmasse einen Anspruch als Konkursgläubiger erheben wollen, haben ihre Forderungen selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte innerhalb 60 Tagen vom Tage der Kundmachung dieses Edictes an, bei diesem k. k. Kreisgerichte in Stanislaw nach Vorschrift der Konkursordnung zur Vermeidung, der in derselben angedrohten Nachtheile zur Anmeldung und bei der auf den 25 Jänner 1892 um 10 Uhr Vormittags bestimmten Tagfahrt zur Liquidirung und zur Rangbestimmung zu bringen.

Den bei dieser allgemeinen Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu durch freie Wahl an die Stelle des Massaverwalters, seines Stellvertreters, der Mitglieder des Gläubigerausschusses, welche bis dahin im Amte waren andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Zur Bestätigung des vom Gerichte bestellten, oder Ernennung eines anderen Massaverwalters und Stellvertreters desselben und zur Wahl eines Gläubigerausschusses wird die Tagfahrt auf den 21 Dezember 1891 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts anberaumt, zu welcher die Gläubiger unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege zu erscheinen vorgeladen werden.

Zugleich wird den Gläubigern, welche

nicht in Stanislaw oder im Sprengel des k. k. Kreis Gerichtes wohnen erinnert, dass sie nach §. 111 der K. O. einen in Stanislaw wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten nachhaftig zu machen haben, widrigens über Antrag des Konkurs- Kommissärs auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator für sie bestellt werden würde.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Konkursverfahrens werden durch das Amtsblatt der „Lemberger Zeitung“ bekannt gegeben werden.

Stanislaw, am 21 November 1891.

L. 12476 (7831)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu ustanowił ma miejsce c. k. sędziego powiatowego Pakosza c. k. adjunkta sądu powiatowego w Mikulińcach p. Józefa Drozdowskiego komisarzem masy rozbiorowej Berla Tunisa.

Tarnopol, dnia 26 września 1891.

Wyroki prasowe.

Zl. 258 (7527)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das f. f. Landesgericht in Wien als Pressgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 11 der periodischen Druckschrift: „Phaeton“, illustriertes Organ für Sport, Industrie, Handel und Verkehr vom 1 November 1891 in dem auf Seite 1 und 2 enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: „Die f. f. General-Direction der österreichischen Staatsbahnen und das Kleingewerbe“ dem ganzen Inhalte nach das Vergehen nach §. 300 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 5 November 1891.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das f. f. Landesgericht in Wien als Pressgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 23 der periodischen Druckschrift: „Oesterreichische Bauarbeiter-Zeitung“ vom 5 November 1891 in den daselbst enthaltenen Artikeln: I. auf Seite 1 mit der Aufschrift: „Unfere Confiscationen“ das Vergehen nach §. 24 Pr. G.; — II. auf Seite 1 mit der Aufschrift: „Herbst- und Winterbetrachtungen“ das Vergehen nach §. 302 St. G.; — III. auf Seite 4 mit der Aufschrift: „Vinz“ unter der Rubrik „Eingesehenet“ das Verbrechen nach §. 65 a St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 5 November 1891.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das f. f. Landesgericht in Wien als Pressgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 21 der periodischen Druckschrift: „Freie Schuhmacher-Zeitung“, Organ der Arbeiterschaft im Schuhmacherefache Oesterreich-Ungarns vom 4 November 1891 in dem daselbst auf Seite 1 enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: „Bedenkliche Erscheinungen“ in der Stelle vom Anfange bis „ist außer Zweifel“ am Schlusse des III. Absatzes das Vergehen nach §. 302 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 5 November 1891.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das f. f. Landesgericht in Wien als Pressgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der nichtperiodischen Druckschrift (Brochure): „Warum Tolstoj Liebe verachtet und Aerzte haßt?“ von Dr. Victor v. Gyurtovschky, Max Merfin, Wien und Leipzig 1892, Druck von Karl Prochaska in Teichen, dem ganzen Umfange nach und insbesondere auf Seite 4, 11—13, 19—21 und 26—28 das Vergehen nach §. 516 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 7 November 1891.

Z. 259 (7549)

Das f. f. Ministerium des Innern hat unterm 8 November 1891, Z. 459/M. Z., der in Berlin erscheinenden Zeitschrift: „Sichtschalen“ auf Grund des §. 26 des Pressgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Das f. f. Ministerium des Innern hat unterm 8 November 1891, Z. 4311/M. Z., der in Bukarest erscheinenden Zeitschrift: „Lupta“ auf Grund des §. 26 des Pressgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 30. September 1891, Z. 1171 die Weiterverbreitung der Nummer 265 der Zeitschrift: „Il Cittadino“ vom 24 September 1891 wegen des Artikels: „Il generale dei Domenicani“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 3. October 1891, Z. 1198, die Weiterverbreitung der Nummer 213 der Zeitschrift: „La Provincia Corriere di Cremona“ vom 25 September 1891 nach §. 64 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 6 October 1891 Z. 1208, die Weiterverbreitung der Nummer 54 der Zeitschrift: „La Sartorella“ vom 3 October 1891 wegen des Artikels: „In ferrovia sul lombardo“ nach §. 516 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 10. October 1891, Z. 1227 die Weiterverbreitung der Nummer 244 der Zeitschrift: „La Pulce“ vom 3 October 1891 wegen der Caricatur sammt Text „Il Congresso dei Monti d'Pieta“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 13 October 1891, Z. 1232, die Weiterverbreitung der Nummer 277 der Zeitschrift: „Il Cittadino“ vom 6 October 1891, wegen des Artikels „Dal Pantheon a Nizza“ nach §. 303 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 13 October 1891, Z. 1235, die Weiterverbreitung der Nummer 278 der Zeitschrift: „Il Cittadino“ vom 7 October 1891 wegen des Artikels „Dalla Provincia“ nach §. 302 St. G. verboten.

Kuratele.

L. 5765 (7709 3—3)

Jan Łagan syn Franciszka gospodarz z Miękińy uznany marnotrawcą.
Kuratorem dlań ustanowiony Adam Noworyta z Miękińy.

C. k. Sąd powiatowy.
Krzeszowice, dnia 14 listopada 1891.

L. 9936 (7705 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Brzeżanach ogłasza, że Oksę Kohuta z Urmania marnotrawcą uznał i kuratora Semka Zwarycza ustanowił.

Brzeżany 10 października 1891.

L. 12104 (7722 3—3)

Stanisław i Anna Piątkowie z Chorzelowa uznani zostali za marnotrawców.
Kuratorem dla nich ustanowiono Józefa Fiałkowskiego.

C. k. Sąd powiatowy.
Mielec, dnia 7 listopada 1891.

L. 10943 (7729 3—3)

Michał Batryn z Nagórzanki uznany został marnotrawcą.
Kuratorem ustanowiono Michała Czornija z Nagórzanki.

C. k. Sąd obwodowy.
Czortków, 7 sierpnia 1891.

L. 2891 (7747 3—3)

Ryfka ze Sperberów Gidenowa z Nawisia kołaczyckiego uznana została za upośledzoną umysłowo.

Kuratorem dla niej ustanowiono Berla Sperbera w Nawsiu kołaczyckim.
C. k. Sąd powiatowy m. d.
Jasło, 12 października 1891.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 5968 (7494 1—3)

O. k. Sąd powiatowy w Sokołowie podaje do wiadomości, że dnia 24 stycznia 1888 zmarł Adam Goelou bez testamentu. Sąd nieznając miejsca pobytu ustawowych spadkobierców Julianny Goelou, Jana Babiarza, Agnieszki Stogrom, Maryanny Hołdowej, Pauliny Malarskiej, Franciszka Masacza i Dominiceli Bienkowskiej zrywa ich, ażeby w przeciągu roku jednego licząc od dnia poniz werażonego zgłosili się w tymże Sądzie i wnieśli swoje deklaracje, gdyż inaczey spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem Wiktozem Szkoekim dla nich ustanowionym przeprowadzonym będzie.

Sokołów, 4 listopada 1891.

L. 38998 (7812 2-3) C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Krakowie ustanowił w sporze dr. Bolesława Schwarzenberg Czernego przeciw Władysławowi Pruszkowskiemu o 53 zł 28 ct. dla niewiadomego z miejsca pobytu Władysława Pruszkowskiego kuratorem ad actum adw. dr. Olearskiego w Krakowie i temuż doręczył skargę de praes 3 listopada 1891 l. 38998 wyznaczając termin do rozprawy sumarycznej na dzień 17 grudnia 1891 o godzinie 9 rano.

O tem zawiadamia się Władysław Pruszkowski z wezwaniem, aby sobie ustanowił pełnomocnika lub kuratorowi udzielił środków obrony, gdyż inaczej złe skutki sam sobie będzie musiał przypisać. Kraków, dnia 1 listopada 1891.

L. 22733 (7806 2-3) C. k. Sąd obwodowy zawiadamia Isaka Einhorn, że Chaja Kleinowa w dniu 22 listopada br. r. l. 22733 wniosła przeciw niemu skargę wekslową pto 500 zł. aw. zpn. i że z tego powodu dla niego kuratorem adw. dr. Chodackiego a jego zastępcą adw. dr. Steca ustanowiono. Tarnów, dnia 22 listopada 1891.

L. 12089 (7311 2-3) C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu, uwiadamia Kazimierza Pawłowski, z życia i miejsca pobytu niewiadomego i tegoż z imienia i życia nieznanymi spadkobierców, że Jakób i Lea małż. Schwarz wniosli przeciw nim pozew pisemny o wykreślenie ze stanu biernego części dóbr Nakło wyk. h. l. 571 tut. ks. gr. objętej, sumy 1666 zł. jak C. pozycya 10 zainstabulowanej, który uchwala z dnia 30 września 1891 l. 12089 do pisemnego postępowania został zadekretowanym.

Oraz ustanowił Sąd dla tych pozwanych kuratorem adw. dr. Dolińskiego z zastępstwem adw. dr. Sulrzyckiego i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika Sądowi w czas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli. Przemyśl, 30 września 1891.

L. 37250 (7792 2-3) Z miejsca pobytu niewiadomego Władysława Pokornego nadporucznika VIII. pułku huzarów zawiadamia się, że celem doręczenia mu wyroku z 1 grudnia 1890 zapadłego w sporze sumarycznym Joachima Hohlmanna ca. Władysławowi Pokornemu i sp. pto 420 zł. ustanowiony został kuratorem adw. dr. Ławrowski w Krakowie, zarazem wzywa się go, by temuż kuratorowi potrzebnych informacji, udzielił lub innego pełnomocnika ustanowił i o tem tut. sąd uwiadomił, gdyż w przeciwnym razie skutki tego zaniedbania sam poniesie. C. k. Sąd pow. miej. del. Kraków, 4 listopada 1891.

L. 4121 (7461 2-3) C. k. Sąd powiatowy w Wojniłowie ustanawia dla nieobjętej masy spadkowej po Dmytrze Sweryda kuratorem Michała Studę z Serednego i doręcza ostatniemu tusadową uchwałę z 12 sierpnia 1890 l. 3927 pozwalającą wpis prawa własności na rzecz Hrynia Swerydy. C. k. Sąd powiatowy. Wojniłów, dnia 12 września 1891.

L. 9669 (7454 2-3) C. k. Sąd powiatowy w Limanowie zawiadamia niewiadomą z życia i pobytu Annę Wojciakową, że w sprawie zainstabulowania praw rzeczonych ze spadku po Antonim Natonku nabytych ustanowiono dla niej kuratorem Jana Zarębę i doręczono mu rezolucyę z 2 sierpnia 1889 l. 3771. C. k. Sąd powiatowy. Limanowa, dnia 6 grudnia 1891.

L. 5135. (7329 2-3) Vom Lemberger k. k. Landes als Handelsgerichte wird hiemit kundgemacht, dass am 8 Februar 1891 im Genossenschaftsregister bei der Firma: „Towarzystwo kredytowe w Jaryczowie nowym, stowarzyszenie zarejestrowane z poręką nieograniczoną“ ersichtlich gemacht wurde, dass von der am 15 Jänner 1891 stattgefundenen Generalversammlung die Auflösung der Genossenschaft beschlossen wurde, dass zu Liquidatoren dieser Genossenschaft Hersch Handelsmann und Markus Handelsmann gewählt wurden, und dass diese Liquidatoren die Firma der Genossenschaft in der Weise zeichnen werden dass sie unter den Worten „Towarzystwo kredytowe w Jaryczowie nowym stowarzyszenie zarejestrowane z poręką nieograniczoną w likwidacyi“ ihre Unterschriften setzen werden. Zugleich werden die Gläubiger der Genossenschaft aufgefordert sich bei der Genossenschaft zu melden. Lemberg, am 21 Februar 1891.

L. 33716

Następujące z czasu od 1 lipca 1891 do marca włącznie pochodzące listy zostały z powodu, iż zawierały w sobie gotówkę od przepisanej zniszczenia wyłączone:

Table with columns: L. porządkowa, Miejsce nadania, Adres, Miejsce przeznaczenia, znaleziona - e (gotówka zł/ct, Dokumenta), Uwaga. Rows list various locations and recipients like Gorlice, Busk, Dukla, Jasło, etc.

Co się podaje po powszechnej wiadomości z tem nadmienieniem, iż strony intercsowane mogą te listy wraz z zawartą w nich gotówką odebrać w przeciągu trzech miesięcy licząc od dnia ogłoszenia, a to po należytem wykazaniu praw własności w c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie. C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów. Lwów, dnia 10 listopada 1891.

Оповѣщенє

Слѣдуючі, зъ часъ 1 вѣдѣ липня до марта 1891 вклучно походячі листы зворотній зѣстали вѣдѣ приписаного зницена вышченїй понеже содержали готѣвкѣ а именно:

Table with columns: Число раба, Мѣсцє наданя, Адресъ, Мѣсцє назначена, знайдена - я (готѣвка зл/кр, Докс мен-ты), Оувага. Rows list locations like Горлицѣ, Бѣскѣ, Дукла, etc.

Се подає ся до загальної вѣдомостї зъ тымъ додаткомъ що стороны интересованїй могутъ если выкажѣть право власности, вѣдѣрати тѣхъ листы вразѣ зъ дотичною готѣвкою в протягѣ трѣхъ мѣсцѣвѣ числѣмъ вѣдѣ дня сего оглашена въ ц. к. Дирекциѣ почт и телеграфѣвъ. Ц. к. Дирекция почтъ и телеграфѣвъ. Львѣвъ, дня 10 Падолиста 1891.

Verlautbarung.

Nachstehende aus der Zeit vom 1 Juli 1890 bis inclusive Februar 1891 herrerende unbestellbar; Retourbriefe sind weil selbe Geldenthalten haben von dem vorgeschriebenen Vernichten ausgeschlossen worden.

Post Nr.	A u f g a b s		A d r e s s e	Bestimmungs Ort	vorgefundernd		Anmerkung
	O r t				Baarbetrag	Documente Stück	
					fl.	kr.	
1	Gorlice	9/5 1889	Pinkas Lipmann	Bełz	1	—	
2	Busk	6/6 1890	Julia Lebrand	Lemberg	1	—	
3	Dukla	4/4 "	Janosz Jakatosz	L. Mihaly	1	—	
4	Jasło	3/4 "	Jan Urban	Krakau	1	—	1
5	Gorlice	1/7 "	Dr. Zygmund Rucki	Nisko	2	—	2
6	Założce	7/6 "	Dr. Orest Zarzycki	Wien	1	—	
7	Stanislaw	18/10 "	Isabela Sozemska	Czernowitz	10	—	
8	Lemberg fl. II.	3/9 1889	Agent	Stokholm	—	—	1
9	Lemberg	2/8 1888	Winzenz Niemiłowicz	Przemysł	—	—	9
10	Rzeszów	27/10 1890	Marceli Broder	Słocina	—	10	
11	Jaroslaw	—	M. Zahradnik	Jezierna	1	—	
12	Sambor	12/8 "	Jan Panko	Jaroslaw	1	—	
13	Tarnopol	24/2 "	(Aufgeber Stachewicz) Georg Müller	Friedman 6 Berlin	1	—	
14	Przemysł	—	Friedrich Porcher	Wien	1	—	
15	Zółkiew	21/10 1890	Michał Szczekowski	Lemberg	1	—	
16	Kolomea	11/7 "	Juda Hersch Edelstein	Dolina	2	—	
17	Dukla	3/9 "	Janosz Jakatosz	L. Mihaly	1	—	
18	Brzesko	20/1 "	Jozef Kałuza	M. Ostrau	1	—	
19	Dukla	10/5 "	Janosz Jakatosz	L. Mihaly	1	—	
20	Tłuste	2/12 "	Zellermayer	Husiatyn	—	10	
21	Krakau Bh.	11/2 "	Burhard	Josefsthal Baden	1	—	
22	Lemberg	8/2 1891	Marcin Rydryjski	Klewince	1	—	Fotografie
23	Stanislaw	—	Anna Cyrkiesionka	Tarnów	1	—	
24	Gorlice	25/11 1890	Seemann Rachel	Neu Sandez	2	—	
25	Krakau Bhn.	11/2 1891	unleserlich	Lemberg "	1	—	
26	Bog. Kr. 52	5/10 1890	Moritz Pflanzler	Rzeszów	1	—	
27	Żołyńia	24/11 "	Korabiński	St. Queenten	1	—	
28	Krakau B.	17/11 "	Leona Kury	?	1	—	
29	"	17/2 "	?	?	1	—	
30	Rymanów	23/11 "	Jędrzej Golanowski	Przemysł	1	—	
31	Tarnopol	10/10 "	Salamon Holmann	Lemberg	1	—	
32	Lemberg	20/10 "	Bildungsanstalt Elisabeth	Hernals	—	—	4
33	Tarnopol	—	Zarzycki	Wolica	1	—	
34	Bochnia	22/3 1891	Silbermann	Teschen (Sachsen)	1	—	
35	Boryslau	10/3 1891	Teodor Sadowy	Sambor	1	—	
36	Kolomea	—	Papierzeitung	Berlin	—	10	

Was siemit mit dem Bemerken verlautbart wird, dass die Interessenten diese Briefe mit den betreffenden Geldbeträgen nach bewirtker Nachweisung ihrer Eigenthumsrechte binnen drei Monaten vom Tage der Verlautbarung dieser Kundmachung bei der hiesigen k. k. Post und Telegrafena Direktion beheben können.

K. k. Post und Telegrafena Direktion

Lemberg, am 10 November 1891.

L. 7495 (7431 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczenyżynie zawiadamia Michała Brusturniaka, że w sprawie egzekucyjnej Daniela Rath przeciw niemu o zapłacenie kwoty 10 zł. aw. zpn. z powodu niewiadomego miejsca pobytu jego celem doręczenia mu tus. uchwały do l. 5721 i 11316 87 tusadową uchwałą z dnia 12 czerwca 1887 l. 6129 kuratorem ad actum w osobie Jurego Nepycza naczelnika gminy w Berezwie niżnym ustanowiono.

Zarazem wzywa się Michała Brusturniaka, ażeby albo sam przybył albo potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub innego rzecznika wybrał i tut. sądowi oznajmił, gdyż powstałe z zaniebdania skutki sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Peczenyżyn, 20 lipca 1888.

L. 3964 (7460 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie zawiadamia mniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Teodora (Fedka) Demków (syna Mikołaja), że na dniu 8 maja 1891 do l. 3964 wniosł Jan Demków prośbę o intabulację przeniesienia prawa zastawu dla sumy 800 zł. aw. zpn. na rzecz Tomasza Jurkiewicza w stanie bierum 1/5 części ciała hipotecznego wykazem hipotecznym l. 64 i 1/10 części ciała hipotecznego wykazem hipotecznym l. 65 gminy katastralnej Wulka mazowiecka ciężącego tudzież o zaintabulowanie go za właściciela tej sumy, i że w skutek tego ustanowiono dla niego kuratora w osobie tutejszego sekretarza gminy p. Michała Janickiego.

Wzywa go się tedy, aby temuż kuratorowi do dni 20 potrzebne informacje udzielił lub innego kuratora w jego miejsce obrał i sądowi doniósł.

C. k. Sąd powiatowy.
Uhnów, dnia 30 czerwca 1891.

L. 7734 (7425 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy zarządzając na żądanie Mojżesza Weinsteina i Freidli Siegellak postępowanie amortyzacyjne jednego egzemplarza karty wkładowej Towarzystwa kredytowego i Oszczędności w Rzeszowie z dnia 29 grudnia 1890 N. 1206 ks. wkł. Tom IV. str. 7 na kwotę 150 zł. do JA. 10099 wpłaconą w dwóch równobieżnych egzemplarzach na imię Mojżesza Weinsteina i Freidli Siegellak wystawionego z klauzulą, że wkładka ta z procentami wpłaconą będzie jedynie za zwrotem obydwu egzemplarzy niniejszej karty,

wzywa posiadacza zaginionego powyższego egzemplarza, ażeby powyższy egzemplarz karty wkładowej w ciągu sześciu tygodni Sądowi tutejszemu przedłożył tem pewniej, gdyż po upływie tego terminu na ponowne żądanie podających powyższy egzemplarz karty wkładowej za umorzony uznany zostanie.

Rzeszów, 1 października 1891.

L. 7539 (7513 1—3)

Ze strony c. k. Sądu powiatowego miej. deleg. w Kołomyi, podaje się do wiadomości, że na dniu 17 kwietnia 1889 zmarł w Kamionkach wielkich z pozostawieniem kodycylnego ostatej woli rozporządzenia Tomasz Zmyjak Antona.

Ponieważ Sądowi nie jest wiadomem miejsce zamieszkania spadkobiercy i legataryusza Ołeksy Zmyjaka, przeto wzywa się go, by w ciągu jednego roku od dnia dzisiejszego w Sądzie tutejszym się zgłosił i oświadczenie do spadku tem pewniej wniosł, gdyż inaczej rozprawa spadkowa ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niego kuratorem drem Bazylim Jurczenkiem przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiat. miej. deleg.
Kołomyja, 6 września 1891.

L. 38109. (7802 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie uwiadamia mniejszem niewiadomych z życia i miejsca pobytu Wincentego i Apolonię Sadowskich, iż w sprawie Abrahama Eliasza dw. im. Ofie o intabulację wykreślenia prawa zastawu dla obowiązku wyptacenia Hipolitowi i Karolowi Kreutzmannom sumy 1000 zł m. kon. według poz. 3 karty C. wyk. hip. 324 śród. mieś. na rzecz tychże Wincentego i Apolonię Sadowskich zaintabulowanego, ustanowił w celu doręczenia im uchwały sądowej dla Wincentego i Apoloni Sadowskich kuratorem p. adw. dra Roberta Czaykowskiego.

We Lwowie, 17 października 1891.

L. 5584. (7392 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Merzyńskiego, że Jan Klementowski wniosł do tut. Sądu podanie de praes. 26 lipca 1890 l. 6123, o zaintabulowanie go za właściciela całego ciała tabularnego, wedle wyk. hip. 158 gm. Niżborg nowy na rzecz Jana Merzyńskiego utworzonego i że w tej sprawie kuratora Dominika Bilińskiego z Niżborga Nowego dla Jana Merzyńskiego ustanowiono wzywając go, by powyższemu

kuratorowi potrzebne informacje udzielił, lub innego zastępcę proponował, inaczej bowiem ze swego zaniebdania wynikłe skutki prawne, sobie przypisać by musiał.

C. k. Sąd powiatowy.
Kopyczyńca, 1 września 1891.

L. 4529 (7452 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bolechowiu uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Kluberga, że w celu doręczenia mu tut. sąd. uchwały z 26 sierpnia 1887 l. 7555 w sprawie tabularnej Henicha Eislera przeciw Munischowi Fruchter o intabulację pretensyi w kwocie 50 zł. dr. Jakóba Rabinowicza adw. z Bolechowa kuratorem ustanowiono i uchwałą temuż kuratorowi doręczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Bolechów, 15 czerwca 1891.

L. 15388 (7365 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia z miejsca pobytu i życia nieznanego Kicilińskiego, że dnia 19 października 1891 l. 15388 Anna z Muszyńskich Przedzimirka 2 śl. Łoćoka pozew o uznanie prawa własności do realności pod l. 303 st. 1765 now. w Tarnopolu objętej wyk. hip. l. 491 zpn. wniosła i takowy równocześnie do pisemnego postępowania dekretowany został, i że dla tegoż Kicilińskiego kurator w osobie adw. dr. Zarzyckiego a tegoż zastępcą adw. dr. Łoszniowa w Tarnopolu zamianowano i kuratorowi pozew z alegatami doręczono a do wniesienia obrony termin 90 dniowy wyznaczony został, że więc rzeczą Jana Kicilińskiego jest, bądź to ustanowionemu już kuratorowi lub tegoż zastępcy w czes potrzebnej informacji do wniesienia obrony udzielić, bądź innego pełnomocnika ustanowić i Sądowi do wiadomości podać, gdyż skutki z zaniebdania tego sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd obwodowy.
Tarnopol, dnia 24 października 1891.

L. 25061 (7443 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Wiktorę z Drohojowskich Szaszkieviczową, że przeciw niej wniosła firma Haumanns Witwe et Söhne w Wiedniu oraz dobrowolnie do sporu przystępujący Bronisław Makowski przez adw. dr. Ławrowskiego pozew de praes 19 czerwca 1891 l. 16328 o zapłacenie sumy 1205 zł. 30 ct. aw. zpn. i że w skutek tego wydana ts. uchwałą z dnia 26 czerwca 1891 l. 16328 doręczoną zosta-

ła ustanowionemu dla niej kuratorowi adw. dr. Eichhornowi z substytucją adw. dr. Bermana w Krakowie, celem wniesienia obrony w dniach 90 i poleca tejże, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła, lub innego pełnomocnika sobie obrała i sądowi o tem doniosła, albowiem w przeciwnym razie, skutki z tego zaniebdania wynikać mogące, sama sobie przypisze.

Kraków, 2 października 1891.

L. 29228 (7445 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Hermana Menaschego, że przeciw niemu wniosł Emil Elias pozwy de praes. 23 października 1891 l. 29227 i 29228 o wydanie nakazu zapłaty sum wekslowych 70 zł. 66 ct. i 79 zł. 34 ct. niemniej skargę o zapłatę 77 zł. 85 ct. l. 29229 i że wydane wskutek tych pozwów nakazy zapłaty z dnia 27 października 1891 l. 29227 29228 i uchwałą z dnia 27 października 1891 l. 28229 z terminem do rozprawy na dzień 16 grudnia 1891 doręczone zostały ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Abłamowiczowi z substytucją adw. dr. Olearskiego w Krakowie i poleca Hermanowi Menaschemu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniebdania wynikać mogące sam sobie przypisze.

Kraków, 21 października 1891.

L. 12399 (7447 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemysłu zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Borkowskiego, Teodora Kociszowskiego, Schyję Spatza, Konarzyńskiego, Leyzorowicza, Szmula Szwebera, Michała Janowskiego, Zappe Crida względnie spadkobierców tychże, że Stanisław Rutkowski, Szymon Eisner, Ludwik Daniek, Wawrzyniec Karlseder wniosli przeciw nim pozew de praes 29 września 1891 l. 12399 o uznanie za zgasłe i wykreślenie prawa zastawu dla sum na rzecz powyższych mas w stanie biernym pod lk. 16 w Przemysłu na Podgórze położonej i równocześnie dekretowany do postępowania pisemnego z terminem 90 dniowym do wniesienia obrony, że dalej dla nich kuratorem ustanowiony został adw. dr. Głanz z zastępstwem adw. dr. Blumenfelda w Przemysłu zamieszkali.

Wzywa się przeto pozwanych, aby co do swej obrony z kuratorem się porozumie-li lub też innego pełnomocnika nam przedstawili, ileż w razie przeciwnym skutki zaniebdania sami sobie przypiszą.

Z c. k. sądu obwodowego.
Przemysł, 10 października 1891.

L. 16132 (7580 1—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Silcę Schulmann, że na prośbę Jakóba Horowitza wydano przeciw niej dzisiaj nakaz zapłaty sumy weksl. 168 zł. 74 ct. i doręczono takowy ustanowionemu dla niej kuratorowi tutejszemu adw. dr. Gelehrterowi z zastępstwem tutejszego adw. dra Eliasza Fischlera z wezwaniem, aby w czasie należywym udzieliła ustanowionemu kuratorowi potrzebnej do zarzutów informacji lub innego zastępcę sobie obrała i takowego Sądowi wymieniła, inaczej skutki prawne z zaniebdania tego wynikłe sama sobie przypisze.

Stanisławów, 11 listopada 1891.

L. 10979 (7446 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Swystowicza, iż na prośbę Dmytra i Heleny Jakimczuków de praes. 20 stycznia 1890 l. 814 zezwolił na wpis prawa własności realności whl. 191 ks. gr. dla III dzielnicy objętej, do Jana i Karoliny Swystowiczów należącej na rzecz proszących, że do zastępowania go w tej sprawie kuratora w osobie tutejszego adwokata Kaweckiego ustanowiono i temuż uchwałą z 25 stycznia 1890 l. 814 dla niego przeznaczoną doręczono.

C. k. Sąd obwodowy.
Kołomyja, 29 sierpnia 1891.

L. 7961 (7480 1—3)

Zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomą Marjem Neumann, że dla niej przeznaczoną rezolucją z dnia 14 października 1891 l. 8511 zarządzającą wydanie z depozytu sądowego ksiądzeczki galic. kasy oszczędności nr. 60384 opiewającej na 52 zł. 97 ct. doręczono kuratorowi adw. dr. Letzowi oraz wzywa się ją, by temuż udzieliła dowodów lub innego pełnomocnika Sądowi wskazała.

C. k. Sąd powiatowy.
Zaleszczyki, 18 września 1891.

L. 8832 (7511 2-3)
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia Sa-
lomeę Chrobak z miejsca pobytu niewiado-
mą, że celem przeprowadzenia egzekucji w
sprawie Jakóba Helfera przeciwko niej o
100 zł. zpn ustanowiono kuratora w osobie
adwokata dr. Leckera z substytucją adwo-
kata Bindera.
Zarazem wzywa ją, aby kuratorowi in-
formacji udzieliła lub innego zastępcę so-
bie obrała.
Rzeszów, 29 października 1891.

Ostrzega się, że termin powyższy nie
może być dla stron pojedynczych ani prze-
dłużonym, ani też w razie zaniechania go
do pierwotnego stanu przywróconym; a od
obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z
pomienionemi prawami lub roszczeniami nie
uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające
prawo było już zapisane w dawniejszej księ-
dze hipotecznej, było wiadome z jakiej re-
zolucji sądowej, lub jest przedmiotem do-
chodzenia w skutek podania lub skargi przed
Sąd wniesionej.
Kraków, 17 listopada 1891.

L. 8774

(7759)

Obwieszczenie.

C. k. Dyrekcya galicyjskiego funduszu propinacyjnego
rozpisuje równocześnie publiczną licytację na dzierżaw
prawa propinacyjnego w następujących miejscowościach.

L. 17530 (7807 2-3)
Sąd krajowy wyższy w Krakowie po-
daje do wiadomości, że projekt nowego wy-
kazu księgi górniczej dla pola górniczego
„Franciszek“ w gminie katastralnej Tenczy-
nek w okręgu sądu powiatowego w Chrza-
nowie położonego, według ustawy krajowej
z 20 marca 1874 l 29 dz. ust. krajowej
wygotowany za nowy wykaz księgi górni-
czej poczynając od dnia 15 grudnia 1891
uwazany będzie, a od tegoż dnia wolno
takowy przeglądać w sądzie krajowym w
Krakowie, jak również, że od tegoż dnia
wszelkie nowe prawa czy to własności, za-
stawu, czy jakiegobądź inne prawo hipoteczne
odnoszące się do pola górniczego wykazem
tym objętego, jedynie przez wpisanie do
tej księgi może być nabyte, ograniczone, prze-
niesione lub wykreślone.
Wprowadzając zarazem postępowanie
celem ustalenia powyżej wymienionego wy-
kazu księgi górniczej sąd krajowy wyższy
wzywa.

Doniesienia prywatne.

APTEKA

w mieście powiatowym w Zachodniej Ga-
licyi jest **zaraz do sprzedania**. Zgło-
szenia przyjmuje dr. Stanisław Bartman,
c. k. notaryusz w Wojniczcu pod Tarnowem.
7803

KOŁDRY
na owczej wełnie i bawełnie,
materace, wkładki spr.
do łóżek, sienniki,
poduszki itp.
Jedyny we
Lwowie specjalny
skład i pracownia wyrobów
pościeli pod firmą **Józef**
Schuster, Lwów, ul. Kopernika.
7686

1 litrowa butelka 90 ct.
Z żyta czysta 8 letnia żytnia wódka
bez cukru i bez anyżu w skutkach zastępuje zupełnie
koniak. Poleca handel
Karola Bałabana we Lwowie.
7552

Płótna czysto lniane korezyńskie
najtrwalsze i najtańsze
dymy, ręczniki różne, chusteczki do nosa w najlep-
szym gatunku po cenach najniższych. Próbkę franko.
Wł. Gonet, w Korczyńcu ad Krosno.
601

Piece kaflowe
przenośne
(patent 3439 x 8905)
atrzymuje na składzie
Arnold Werner
we Lwowie,
ulica Sobieskiego l. 3.
7215

Kantor wymiany
c. k. uprz. gal. akcyj. Banku hipotecznego
kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety po kursie
dziennym najdokładniejszym nie licząc żadnej prowizji.
Jako dobrą i pewną lokację poleca
4 1/2 pre. listy hipoteczne
5 pre. listy hipoteczne premiovane
5 pre. listy hipoteczne bez premii
4 1/2 pre. listy Towarz. kredytowego ziemskiego
4 1/2 pre. listy Banku krajowego
4 1/2 pre. pożyczkę krajową galicyjską
4 pre. pożyczkę propinacyjną galicyjską
5 pre. pożyczkę propinacyjną bukowiańską
4 1/2 pre. pożyczkę węgierskiej kolei państwowej
4 1/2 pre. pożyczkę propinacyjną węgierską
4 pre. węgierskie Obligacje indemnizacyjne,
które to papiery Kantor wymiany Banku hipotecznego zawsze nabywa i sprzedaje
po cenach najkorzystniejszych.
Uwaga! Kantor wymiany Banku hipotecznego przyjmuje od P. T. kupujących wszelkie wyo-
sowane a już płatne miejscowe papiery wartościowe, tudzież zapadłe kupony za
gotówkę, bez wszelkiego potrącenia, zaś zamiejscowe, jedynie za potrąceniem rze-
czywistych kosztów.
Do efektów, u których wyczerpały się kupony, dostarcza nowych, arkuszy kuponowych, za
zwrotem kosztów, które sam ponosi.
6431

L. 2435 (7805 2-3)
Obwieszczenie.
Wydział Rady powiatowej brodzkiej
podaje do wiadomości opodatkowanych w
powiecie, że budżet powiatowy na rok 1892
i budżet funduszu powiatowego dróg gmin-
nych, budowy dojazdów kolejowych, tudzież
budowy drogi powiatowej Brody—Założenie
na rok 1892 zostały w myśl §. 30 ust. o
Reprezentacji powiatowej wyłożone w biu-
rze Wydziału do przejrzenia przez opodat-
kowanych.
Wydział Rady powiatowej.
Brody, dnia 23 listopada 1891.

L. porządkowa	Powiat	Miejscowość w której prawo propinacji ma być wydzierżawione	Dzień rozpoczęcia dzierżawy	Cena wywołania czynszu dzierżaw- nego	
				zł.	ct.
1	Bochnia	Brzeźnica bez Przysiek i Przesieki ad Brzeźnica.	1 października 1892	303	30
2	Cieszanów	Huta kryształowa na całym terytorium tej miejscowości z obowiązkiem do- trzymania w trzech częściach istnie- jących kontraktów do 31 grudnia 1892 za czynszem w stosunku rocz- nych 160 zł.	1 lipca 1892	223	
3	Dobromil	Wojtkowa 3 części: Turze Mieszkow- czyzna i Tuszczyzna.	16 kwietnia 1892.	410	
4	Gródek	Wola dobrostańska na całym teryto- ryum tej miejscowości.	16 listopada 1892	556	
5	Grybów	Binczarowa, gmina i sołtystwo.	12 lutego 1892	104	
6	Jasło	Roztoki i Gliniczek ad Roztoki.	1 kwietnia 1892	50	
7	Jasło	Łąki część I. i II. z obowiązkiem do trzymania w części II. istniejącego kontraktu do 31 grudnia 1892 za czynszem w stosunku rocznych 75 zł	1 lipca 1892	228	33
8	Kamionka	Adamy.	1 lipca 1892	249	
9	"	Lanerówka.	1 lipca 1892	99	
10	"	Poburzany.	1 lipca 1892	706	
11	"	Wolica derewlańska i Wołki.	1 lipca 1892	189	
12	"	Wyrów.	1 lipca 1892	150	
13	Kraków	Wola justowska.	16 marca 1892	925	
14	"	Mydlniki.	1 kwietnia 1892	350	
15	"	Olśzanica.	25 czerwca 1892	400	
16	"	Aleksandrowice z Kleszczowem.	1 lipca 1891	350	
17	Krosno	Trzeciana.	16 listopada 1892	269	
18	Limanowa	Kamienica bez części plebańskiej z przyległościami i Kamienica część plebańska.	1 maja 1892	2780	
19	"	Swidnik wżny dwór.	24 czerwca 1892	34	
20	"	Skrzydlna z przyległościami.	1 października 1892	2196	32
21	Łańcut	Wulka niedzwiecka.	1 kwietnia 1892	220	
22	"	Grzęska.	1 lipca 1892	94	
23	Mielec	Tuszymą część Boguszków na górze.	25 czerwca 1892	206	
24	"	Ostrówek.	1 lipca 1892	160	
25	Podhajce	Rudniki.	1 kwietnia 1892	570	
26	"	Bieniawa.	1 lipca 1892	550	
27	Pilzno	Ćzarna.	24 czerwca 1892	168	
28	Przemysław	Biała z przyległościami.	25 marca 1892	1996	
29	Przemysław	Drohojów.	1 sierpnia 18 2	592	
30	"	Zasanie i Zabłocie.	1 listopada 1892	2400	
31	Rawa	Woronów na całym terytorium tej miejscowości.	1 marca 1892	100	
32	"	Nowosiółki przednie.	15 czerwca 1892	280	
33	Rudki	Horozana wielka.	1 sierpnia 1892	883	34
34	Sanok	Puławy i Puławy Adwokacya.	29 lutego 1892	170	
35	Stanisławów	Meducha na całym terytorium tej miejscowości.	25 marca 1892	440	
36	Stryj	Łukawica część Hodorów Peckersdorf	9 marca 1892	46	40
37	"	Pokropiwna.	26 marca 1892	219	90
38	Tarnopol	Kurowce na całym terytorium tej miejscowości z obowiązkiem dotrzy- mania w części Rozwadowskiego ist- niejącego kontraktu do 31 grudnia 1892 za czynszem w stosunku rocz- nych 120 zł.	24 czerwca 1892	308	33
39	Turka	Radycz i Myta.	1 maja 1892	150	
40	Wadowice	Łgota na całym terytorium tej miej- scowości.	25 czerwca 1892	320	
41	"	Jaśkowiec.	1 października 1892	240	
42	Wieliczka	Bogucice z przyległościami.	2 października 1892	920	
43	Złoczów	Juśkowiec.	1 lipca 1892	400	
44	"	Podlesie.	1 lipca 1892	120	

MAŚĆ NASKÓRNA MOULIN
W PARYŻU
Maść ta leczy wrzodzenia, przy-
szoze, czerwoności, krosty, węgry,
wysypkę, liszaje, hemoroidy, śwę-
dzenie chroniczne, łupież i wyrzuty
na częściach ciała porostych włosów
i wszelkie słabości naskórne; wstrzy-
muje natychmiast wypadanie włosów
na brwiach i głowie i skutecznie
działa naporost włosów.
Słoik 2 franki we Francyi w Paryżu
w aptece p. MOULIN, 30, ulica Louis-le-Grand.
We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha i Wewiór-
skiego; — w Krakowie: w aptekach pp. Trauczyń-
skiego, Redyka i Wiszniewskiego.
We Lwowie w aptece p. Ruckera. 3614

Licytacja powyższa odbędzie się na jednym terminie
w odnośnych c. k. Starostwach, które osobnemi obwiesz-
czeniami wyznaczają szczegółowo termin licytacyjny.
W Starostwach tych można też przeglądać bliższe
warunki, pod którymi powyższe uprawnienia propinacyjne
wydzierżawione będą.
Z c. k. Dyrekcji galicyjskiego funduszu propinacyjnego.
Lwów, dnia 16 listopada 1891.